Lietas arhīva Nr. C-0608-21/13
ECLI:LV:RIRT:2021:0511.C33270420.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 11.maijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese V.Puškundze,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par izlikšanu no nekustamā īpašuma.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 21.janvārī Rīgas rajona tiesā /pers. A/ iesniedza prasības pieteikumu pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par izlikšanu no nekustamā īpašuma. Prasības pieteikums 2021.gada 23.martā precizēts, iesniedzot prasības pieteikuma precizējumus (lietas 73.-74.lapa).

[1.2] Prasībā, pamatojoties uz Civillikuma 927.pantu, 1038.pantu, 1039.pantu, 1404.pantu 1484.pantu, 1838.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri"1.panta otro daļu, 2.panta otro daļu, 5.panta pirmo daļu, 44.pantu, prasītājs lūdz tiesu:

- izlikt no nekustamā īpašuma, kas atrodas pēc adreses /īpašuma adrese/, kadastra numurs /numurs A/, dārza mājas, kadastra apzīmējums /numurs B/, saimniecības ēkas kadastra apzīmējums /numurs C//pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un citas personas, ja tādas ir, kas izlikšana brīdī ir prettiesiski iemitinātas vai izlikšanas brīdī prettiesiski uzturas nekustamajā īpašumā, kas atrodas pēc adreses /īpašuma adrese/, dārza mājas, kadastra apzīmējums /numurs D/, saimniecības ēkas kadastra apzīmējums /numurs C/, kopā ar viņiem atkarīgajām personām, viņu ģimenes locekļiem un citām personām un mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas;
- piedzīt no atbildētājiem par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar izlikšanu no telpām.

[1.1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājam ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - zemes gabalu ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, uz kura atrodas dzīvojamā māja (kadastra apzīmējums Nr./numurs B/) un saimniecības ēka (kadastra apzīmējums /numurs C/. Īpašuma tiesības nostiprinātas Rīgas rajona tiesas Ķekavas pagasta nodalījumā Nr./numurs E/, pamatojoties uz 2013.gada 19.jūlija pirkuma līgumu. Atbildētāji kā arī viņu ģimenes locekļi un citas ar atbildētājiem saistītas personas bez jebkāda tiesiska pamata aizņem dzīvojamo platību /īpašuma adrese/. Atbildētāji dzīvojamo platību lieto bez jebkāda tiesiska pamata un nevēlas to labprātīgi atbrīvot, kā arī apdraud nekustamo īpašumu, jo tā telpās tiek lietots alkohols.

Atbildētāji bez jebkāda tiesiska pamata lieto nekustamo īpašumu, savukārt prasītājs ir spiests maksāt nekustamā īpašuma nodokli, bet nekustamo īpašumu izmantot nevar, nevar nodot īrei vai pārdot, tādēļ ir spiests vērsties ar prasību tiesā.

Tāpat prasībā norādīts, ka rakstisks līgums starp pusēm nekad nav bijis noslēgts. Prasītājs nekad nav izsniedzis īres rēķinus atbildētājiem un nav vēlējies nodibināt īres tiesiskās attiecības. Papildus tam prasītājs vērš uzmanību, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.

[1.3] 2021.gada 23.aprīlī tiesā saņemti prasītāja papildus paskaidrojumi, kuros citu starpā atkārtoti norādīts, ka pušu starpā nekad nepastāvēs un nekad nav pastāvējušas nekādas tiesiskās attiecības, ne arī īres tiesības uz īpašumu, ne patapinājums, ne lietošanas tiesības. Prasītājs saprot, ka atbildētāju vēlme maksimāli paildzināt tiesas laiku un sniegt nepatiesu informāciju, lai pēc iespējas ilgāk pretlikumīgi un patvarīgi aizņemtu dzīvojamo telpu, kuru bez maksas ir aizņēmuši un patvarīgi lieto nu jau gandrīz 8 gadus, vienlaicīgi pat nemaksājot nekustamā īpašuma nodokli.

Prasītājam ir tiesības uz savu īpašumu, ar to rīkoties pēc saviem ieskatiem, kuru viņš ir iegādājies. Šo gadu laikā vairakkārt ir saukta pašvaldības policija, gan valsts policija norādot uz patvarību Krimināllikuma izpratnē. Prasītājs norāda, ka atbildētāja /pers. B/ tiesai melo apgalvojot, ka ar prasītāju ir panākta vienošanās un mierizlīgums. Prasītājam ir jāveic būvniecības darbi, lai sakārtotu īpašumu, jāveic arī telpu kadastrālā uzmērīšana. Taču šobrīd prasītājs kā īpašnieks ir bezspēcīgs, jo netiek ielaists savā īpašumā un ir situācijas ķīlnieks.

Tāpat šajos paskaidrojumos norādīts, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā atbildētāji sākuši interesēties par īres līguma noslēgšanu. Īres līgums netika noslēgts, prasītājs tādu iespējamību arī nepieļauj. Vienlaikus prasītājs bija pieprasījis, lai izliekamās personas samaksā nekustamā īpašuma nodokļa izdevumus par visu patvarīgās uzturēšanās periodu, kas kopš 2013.gada sastādīja aptuveni 117,50 *euro* gadā. No kārtējās prasītājam nezināmas un nekustamā īpašuma nepiederošas personas, kas maksājumā uzrādās kā /pers. F/, ir saņemti šādi maksājumi – 2020.gada 1.jūnijā 300 *euro*; 2020.gada 10.jūlijā 300 *euro*; 2020.gada 2.septembrī 300 *euro*; 2020.gada 4.novembrī 300 *euro*; 2021.gada 12.janvārī 300 *euro*; 2021.gada 2.maijā 400 *euro*. Kopā 1900 *euro*, kas par 800 *euro* pārsniedz prasīto nekustamā īpašuma nodokli, ko iespējams /pers. B/ dēvē par īres maksu divus mēnešus uz priekšu. Taču tas neatbilst patiesībai, jo nekāds īres līgums un pat mutiska vienošanās nav panākta (lietas 90.-92.lapa).

[2] Atbildētāji rakstveida paskaidrojumus uz iesniegto prasību pēc būtības nav iesnieguši. Lietā atrodas 2021.gada 11.martā saņemtais /pers. B/ iesniegums, kas bija iesniegts pirms 2021.gada 11.martā paredzētās tiesas sēdes, kurā norādīts, ka ne viņai, ne viņas ģimenes locekļiem, kā arī citām ar viņu saistītajām personām nav problēmas ar alkoholu, kā arī nekustajā īpašumā netiek lietots alkohols pārmērīgos daudzumos, kas varētu radīt draudus īpašumam, prasītājam vai apkārtējiem kaimiņiem. Norāda, ka konflikts ar prasītāju atbildētājiem ir no 2013.gada. Taču /pers. D/šajā konfliktā ir iesaistīta pastiprināti, pamatā tādēļ, ka viņa šajā īpašumā dzīvo un vienmēr ir mājās. Brālis /pers. C/ nepazīst un nekad nav redzējis prasītāju. Iesniegumā norādīts uz /pers. D/ cienījamo vecumu un to, ka /pers. B/ šobrīd dzīvo un strādā Vācijā, tādēļ arī uz tiesas sēdēm ierasties nav iespējams, norādot uz ierobežojumiem un ārkārtas situāciju saistībā ar Covid-19 infekcijas izplatību. Tāpat atbildētāja norādīja, ka ar prasītāju ir panākts mutisks izlīgums, īres maksa tiek maksāta arī uz priekšu, un pie pirmās iespējas atbrauks uz Latviju un sakārtos šīs juridiskās attiecības.

[3] Ievērojot drošības pasākumus un izvērtējot lietas apstākļus, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, kā arī pamatojoties uz Covid-19 izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, tiesa nolēma nozīmēt lietu izskatīšanai rakstveida procesā 2021.gada 7.maijā. Par to tiesa 2021.gada 23.martā informējusi lietas dalībniekus un izskaidrojusi viņu tiesības.

[3.1] Lūgumi, kas attiektos uz konkrēto strīdu un būtu šķērslis lietu izskatīt rakstveida procesā, tiesas noteiktajā termiņā, kā arī līdz rakstveida

procesa noteiktajam datumam nav iesniegti. Tiesa šajā gadījumā ņem vērā apstākļus, ka lietā ir bijušas nozīmētas divas tiesas sēdes – 2021.gada 26.janvārī un 11.martā. Tiesas sēdes tiesa nolēma atlikt, ievērojot atbildētājas /pers. B/ lūgumus par iepazīšanos ar prasības pieteikumu un lūgumu par papildus pierādījumu iesniegšanu. 2021.gada 9.aprīlī saņemts /pers. B/ iesniegums, kurā atbildētāja informē par vēlmi šajā lietā sniegt pretprasību, norādot, ka atbildētājs nekad nav bijis ēkas faktiskais īpašnieks, par šo faktu vēlas uzaicināt lieciniekus, vēlāk 2021.gada 26.aprīlī tiesā saņemts /pers. B/ atkārtots iesniegums, kurā atbildētāja lūdz neizskatīt lietu rakstveida procesā, bet mutvārdu procesā, jo vēlas pieaicināt lieciniekus.

Civilprocesa likuma 74.panta sestā daļa noteic, ka pusēm savas tiesības jāizmanto un pienākumi jāizpilda godprātīgi. Tiesa konstatē, ka prasība tiesā celta 2020.gada 21.janvārī, atbildētajiem par prasību bija paziņots savlaicīgi, atbildētajiem tika nodrošināta iespēja saņemt visu lietas materiālu kopijas, kā arī iespēja ierasties uz tiesas sēdēm. Nozīmētās tiesas sēdes divreiz tika atliktas, nodrošinot atbildētājiem iespēju iesniegt papildus pierādījumus.

Tiesas ieskatā atbildētāju darbības liecina par apzinātu lietas izskatīšanas novilcināšanu, par to liecina pirms rakstveida procesa pieteiktie atbildētāju lūgumu par liecinieku pieaicināšanu un pretprasības iesniegšanu. Tiesa konstatē, ka pieteiktie lūgumi ir izteikti nekonkrēti, tajā nav norādīta konkrēta informācija, kādus lieciniekus atbildētāja lūdz uzaicināt, nav norādīta lecinieku identificējošā informācija un liecinieku pieaicināšanas pamatojums, nav arī samaksāta kancelejas nodeva par liecinieku aicināšanu. Tiesā nav saņemts pretprasības pieteikums.

Saskaņā ar likuma „Par tiesu varu" 2.panta pirmo daļu tiesu lietu izskatīšanas principus un kārtību nosaka Satversme, civilprocesuālie, kriminālprocesuālie likumi (..). Savukārt minētā likuma 28.panta pirmais punkts noteic, ka tiesnesis izspriež lietu tik ātri, cik vien iespējams.

Satversmes 92.pantā ietvertais jēdziens „taisnīga tiesa" ietver arī tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā, kas ir viens no tiesību uz taisnīgu tiesu pamatelementiem.

Līdz ar minēto secināms, ka tiesas pienākums ir izvērtēt abu pušu intereses un samērot tās, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.un 9.panta nosacījumiem, kas paredz procesuālās vienlīdzības principu, abām pusēm ir tiesības uz viņu likumā aizsargāto interešu aizsardzību, kas noteikts arī likuma „Par tiesu varu" 4.pantā, proti, visas personas ir vienlīdzīgas likuma un tiesas priekšā, tām ir vienādas tiesības un likuma aizsardzību.

No minētā secināms, ka atbildētāja tiesības ir samērojamas ar prasītāja tiesībām uz lietas savlaicīgu izskatīšanu.

Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka pastāv pamats sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

[4] Tiesa pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

[5] Saskaņā ar Civillikuma 927.pantu īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t.i., tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Ar lietas materiāliem pievienoto Rīgas rajona tiesas Ķekavas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs E/nodalījuma norakstu apstiprinājumu gūst fakts, ka prasītāja /pers. A/ īpašuma tiesības ir nostiprinātas uz nekustamo īpašumu, kas atrodas pēc adreses /īpašuma adrese/), kadastra numurs /numurs A/, kas sastāv no zemes gabala, dārza mājas jaunbūves, kadastra apzīmējums /numurs B/, un saimniecības ēkas jaunbūves, kadastra apzīmējums /numurs C/(lietas 10.-12). No nodalījuma noraksta izriet, ka īpašuma tiesības uz minēto īpašumu prasītājs ir ieguvis 2013.gada 19.jūlijā pirkuma ceļā.

[5.1] No prasības pieteikumā norādītā izriet, ka prasītājam ir liegta iespēja valdīt un lietot savu nekustamo īpašumu, jo tajā bez tiesiska pamata uzturas atbildētāji jau ilgstošu laiku. Prasītājs savu nekustamo īpašumu nevar pats lietot, kādam izīrēt vai pārdot.

Starp pusēm nav noslēgts īres līgums, vienošanās par īres tiesisko attiecību nodibināšanu nekad nav bijusi un prasītājs to nekad nav vēlējies, līdz ar to pastāv pamats atbildētāju izlikšanai no nekustamā īpašuma.

Atbildētāja/pers. B/ rakstveida paskaidrojumos prasību neatzina, norādot, ka prasītāju un atbildētāju konflikts ilgst jau kopš 2013.gada, tāpat norādīja, ka prasītājs nav strīdus nekustamā īpašuma faktiskais īpašnieks. Pirms šiem paskaidrojumiem atbildētāja bija norādījusi, ka ar prasītāju bija norēķinājusies par īri un strīds atrisināts mierīgā ceļā. Pārējie lietas dalībnieki rakstveida paskaidrojumus lietā nav iesnieguši.

[6] No lietas materiāliem izriet, ka atbildētāji prasītāja īpašumā mitinās jau kopš prasītājs ir ieguvis īpašumā strīdus nekustamo īpašumu, proti, no 2013.gada.

Lietā atrodas Ķekavas novada pašvaldības maksāšanas paziņojums par nekustamā īpašuma nodokli 2019.gadam Nr.19-21897, adresēts nekustamā īpašuma īpašniekam /pers. A/ (lietas 13.lapa). Ar lietas materiāliem pievienoto zemesgrāmatu nodalījuma izdruku (lietas 10.-12.lapa) apstiprinās prasītājas īpašuma tiesību iegūšanas fakts 2013.gada 19.jūlijā.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantā noteiktajam katram civiltiesiska strīda attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Līdz ar minēto šī tiesiskā attiecība ir apspriežama saskaņā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri", kas bija spēkā līdz 2021.gada 30.aprīlim.

Īrnieka un viņa ģimenes locekļu tiesības lietot dzīvojamo telpu iegūst likumā „Par dzīvojamo telpu īri" (noteiktajā kārtībā. Tāpat minētais likums, kas attiecībā pret Civillikumu ir speciālais likums, reglamentē arī tiesiskās attiecības, kas veidojas starp izīrētāju un īrnieku, nosakot viņu tiesības un pienākumus un dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas un izbeigšanas kārtību.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmo daļu un 5.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īre ir šīs telpas īpašnieka vai valdītāja dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu, noslēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu rakstveida formā. Šā likuma 1.panta otrā daļa nosaka, ka īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti.

Lai gan speciālā likuma normas kā obligātu priekšnosacījumu īres tiesisko attiecību nodibināšanai nosaka rakstveida formu, tiesa par pamatotu uzskata prasītāju atsauci uz Civillikuma 1488.panta normu un uzskata, ka atsevišķos gadījumos pie apstākļa, kad vienošanās par īres tiesiskajām attiecībām nav noslēgta rakstveidā, šādu attiecību faktisko pastāvēšanu var atzīt ar saistību izpildi, par ko liecina arī tiesu judikatūrā norādītās atziņas.

Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 16.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-151 ir atzinis, ka, lai piemērotu Civillikuma 1488.pantu, tiesai jākonstatē ne tikai tas, ka maksāta īres maksa un tā pieņemta, bet arī tas, ka strīdus dzīvoklis bijis nodots dzīvošanai kā to paredz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmā daļa. Tiesa var atzīt īres tiesisko attiecību pastāvēšanu pie nosacījuma, ja īres līguma saistības pildījuši abi līdzēji un dzīvojamā telpa bijusi nodota īrniekam dzīvošanai (lietojumā vai turējumā) likuma noteiktā kārtībā.

Ievērojot judikatūrā atzīto, tiesa uzskata, ka lietā ir konstatējams vai īres līguma saistības ir pildījuši abi līdzēji. Savukārt izpildījums tiesas ieskatā izpaužas telpas nodošanā īrniekam ar nolūku piešķirt viņam dzīvokļa lietošanas tiesības, īres maksāšanā un īres maksas pieņemšanā.

Izskatāmajā strīdā tiesa šādus apstākļus nekonstatē. Atbildētāji lietā nav iesnieguši nevienu pierādījumu, kas norādītu, ka nekustamā īpašuma īpašnieks atbildētājiem bija atļāvis uzturēties šajā nekustamajā īpašumā ar nosacījumu, ka viņi sedz ar nekustamā īpašuma uzturēšanu un saistītos izdevumus. Prasītājs sākotnēji un vēlāk konsekventi uzsvēra, ka vienošanās par nekustamā īpašuma īri un īres maksu starp pusēm nekad nav bijusi. Paskaidroja, ka tiesvedības laikā atbildētājiem bija devis iespēju samaksāt nekustamā īpašuma nodokli, nekādus rēķinus par nekustamā īpašuma īri vai

citiem maksājumiem prasītājs nekad nav izstādījis.

Atbildētāja/pers. B/ savos rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka prasību neatzīst par pamatotu, jo prasītājs nekad nav bijis ēkas faktiskais īpašnieks un pušu starpā jau pastāv konflikts par to.

Tiesa uzskata, ka atbildētājas norādītais apstāklis nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Ar lietas materiāliem pievienoto Rīgas rajona tiesas Ķekavas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs E/nodalījuma norakstu apstiprinājumu gūst fakts, ka prasītāja /pers. A/ īpašuma tiesības ir nostiprinātas uz nekustamo īpašumu, kas atrodas pēc adreses /īpašuma adrese/, kadastra numurs /numurs A/, kas sastāv no zemes gabala, dārza mājas jaunbūves, kadastra apzīmējums /numurs B/, un saimniecības ēkas jaunbūves, kadastra apzīmējums /numurs C/(lietas 10.-12). No nodalījuma noraksta izriet, ka īpašuma tiesības uz minēto īpašumu prasītājs ir ieguvis 2013.gada 19.jūlijā pirkuma ceļā.

Tiesa nekonstatē un lietā nav tādu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka prasītāja īpašuma tiesības uz šo nekustamo īpašumu būtu jelkādā veidā apstrīdētas.

Prasības pieteikumā prasītājs norāda, ka atbildētāji nekad nav veikuši nekādus īres maksājumus par šo nekustamo īpašumu.

Īres maksa likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmās daļas izpratnē ir būtisks nosacījums īres tiesisko attiecību nodibināšanā, kas identificē un atšķir šādas attiecības no citiem civiltiesiskiem darījumiem. Civillikuma 2120.pants paskaidro, ka nomas vai īres maksai jābūt patiesai atlīdzībai par lietas lietošanu un tādēļ to nedrīkst nolikt tikai izskata pēc. Saskaņā ar Civillikuma 2122.pantu (..) īres maksai jābūt noteiktai, (..).

No materiālo tiesību normām ir secināms, ka īres maksai piemīt atlīdzības raksturs par lietošanā nodoto īpašumu un samaksai jābūt izteiktai noteikti, turklāt maksa nedrīkst būt atkarīga no viena līdzēja gribas.

No prasītāja paskaidrojumiem izriet, ka sākot no 2020.gada 1.jūnija prasītājs ir saņēmis vairākus maksājumus, ko prasītājs uzskata par nekustamā īpašuma nodokļa maksājumiem par atbildētāju visu patvarīgās uzturēšanās periodu, atzina, ka maksājumu apmērs ir pārsniegts par 800 *euro,* taču kategoriski nepiekrīt ka tā ir īres maksa, jo pušu starpā nekad nav bijusi vienošanās par īres maksas apmēru.

Tiesa uzskata, ka šie veiktie maksājumi nevar tikt pielīdzināti atlīdzībai īres maksas izpratnē.

Civillikuma 1404.pants nosaka, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma. Saskaņā ar Civillikuma 2124.pantu tiklīdz abas puses vienojas par nomas un īres līguma būtiskām sastāvdaļām, t.i., par priekšmetu un maksu, līgums uzskatāms par noslēgtu.

Lietas materiāli nesatur pierādījumus, kas liecinātu, ka starp /pers. A/ un atbildētājiem bija panākta vienošanās par īres tiesisko attiecību nodibināšanu, īres maksas noteikšanu un samaksu.

Tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas laikā ir nodibināts fakts, ka atbildētāji dzīvojamās platības lieto bez tiesiska pamata, proti, starp atbildētājiem un prasītāju nepastāv īres tiesiskās attiecības.

No lietas materiāliem secināms, ka atbildētāji nekustamo īpašumu lieto arī šobrīd, labprātīgi neatbrīvo nekustamo īpašumu, tādējādi traucējot prasītājam izlietot savas tiesības uz īpašumu.

No prasības pieteikuma un tā precizējumiem izriet, ka prasītājam nav interese izīrēt sev piederošo īpašumu, kas tiesas ieskatā ievērojot Civillikumā noteiktās pilnīgas varas tiesības pār īpašumu, nav ierobežojams.

Ņemot vērā to, ka prasītājs kā nekustamā īpašuma īpašnieks ir apveltīts ar nedalītu un neaprobežotu brīvības rīcību attiecībā uz savu īpašumu, tiesa uzskata, ka prasītāja tiesību aizskāruma novēršanai pastāv pamats piemērot Civillikuma 1039.pantu, kas noteic, ka īpašnieks var aizliegt visiem ietekmēt viņa lietu, kā arī to lietot vai izmantot, kaut arī viņam pašam no tam nerastos nekāds zaudējums.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu personas, kas patvarīgi — bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas — aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, piedzenot visus zaudējumus, kas saistīti ar telpu nelikumīgu aizņemšanu un izlikšanu no tām.

Apstākļos, kad atbildētāji nekustamo īpašumu ir lietojuši nenoslēdzot rakstveida dzīvojamās telpas īres līgumu, tiesa uzskata, ka šādas atbildētāju darbības ir vērtējamas kā patvarīgas.

No minētā secināms, ka īpašnieks var ar savu īpašumu rīkoties pēc saviem ieskatiem. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam kā nekustamā īpašuma īpašniekam ir pilnīgas varas tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu, kā arī tiesības prasīt izlikt atbildētājus no prasītājam piederošā nekustamā īpašuma.

Izvērtējot lietas materiālus un sniegtos paskaidrojumus lietā, tiesa atzīst par pamatotu prasītāja norādīto tiesību aizskārumu uz īpašumu, un ņemot vērā lietas izskatīšanas laikā nodibināto apstākli par nekustamā īpašuma prettiesisku izmantošanu, tiesa uzskata, ka pastāv likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantā noteiktais pamats atbildētāju izlikšanai no nekustamā īpašuma, kas atrodas /īpašuma adrese/, kadastra numurs /numurs A/, nosakot, ka izliekamas arī no atbildētāju atkarīgas personas un citas personas, ciktāl tādas īpašumā iemitinātas, un atbildētāju piederošās mantas, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ievērojot to, ka prasība ir celta tiesā pret atbildētājiem /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/.

[14] Ceļot prasību tiesā prasītājs, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta un 40.panta nosacījumiem samaksāja valsts nodevu 70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,77 *euro* apmērā (lietas 9., 26.lapa).

Ņemot vērā, ka prasība ir apmierināta pilnībā, tiesa atzīst, ka no atbildētājiem prasītāja labā piedzenama samaksātā valsts nodeva 70 *euro* apmērā, kā arī no atbildētājiem prasītāja labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,77 *euro*.

[14.1] Par nepamatotu un noraidāmu tiesa atzīst prasītāja lūgumu piedzīt izdevumus, kas saistīti ar izlikšanu no telpām, šāds lūgums neatbilst Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktajam, ka tiesa piespriež pusei, kuras labā taisīts spriedums, no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[14.2] Atbilstoši valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmo daļu un 42.pantu, no atbildētājiem valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi), kas uz sprieduma taisīšanas dienu to neapmaksātajā apmērā sastāda 5,85 *euro* (lietas 2.lapa), t.i., no katra 1,95 *euro* apmērā.

[15] Civilprocesa likuma 204.[1]pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otrā daļa nosaka, ka tiesa, izskatot civillietas un lemjot par sprieduma labprātīgas izpildes termiņu saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, var to noteikt ne garāku par 60 dienām, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Izvērtējot lietas apstākļus un ņemot vērā pašreizējo situāciju valstī, tiesa uzskata, ka atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 40 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 43.panta trešo daļu, 41.panta pirmo daļu, 42., 96., 97., 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, kā arī no viņiem atkarīgās personas un citas personas, ciktāl tādas īpašumā iemitinātas, un viņu piederošās mantas, no nekustamā īpašuma, kas atrodas /īpašuma adrese/, kadastra numurs /numurs A/, dārza mājas, kadastra apzīmējums /numurs B/, saimniecības ēkas kadastra apzīmējums /numurs C/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, samaksātos tiesāšanās izdevumus 81,77 *euro*.

Tiesāšanās izdevumi, kas piedzīti prasītāja labā ieskaitāmi prasītāja norādītajā kontā AS "Swedbank", konta Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā nesamaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,95 *euro.*

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā nesamaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,95 *euro.*

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā nesamaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,95 *euro.*

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami - Saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un atsauce uz Rīgas rajona tiesas 2021.gada 11.maija spriedumu civillietā Nr.C33270420.

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 40 (četrdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā. Datums, kad spriedums ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma pasludināšanas datumu.

Spriedums sastādīts un pieejams - 2021.gada 11.maijā.

Tiesnese V.Puškundze